

ЗМАГ

Тижневик фізичної культури- **MATCH**
 Weekly Bulletin of sport
 Licenced by UNRRA Team 568

Ч. 1.

29. ВЕРЕСНЯ 1946 р.

РІК I.

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА

ВІД РЕДАКЦІЇ: Десять років тому авторові цих рядків довелося перевести довшу дискусію на тему спорту з чеським письменником Гайс-Тинецьким. Дискусію започаткувала його іронічна заувага: "Подивляю, що у вас така широка амплітуда чинних зацікавлень. Я не можу збагнути, як можна погодити близьке зацікавлення такою ніжною матерією як епічна поезія з огрубілою копаниною до футбольного мяча. Це якось не римується..."

Основні думки цієї дискусії у сконденсованій формі є вложені у низку самостійних коротких статей, що разом творять вони одну цілість.

I. МІСЦЕ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ЛЮДСЬКОМУ ЖИТТІ.

/М-к/ Поезія і гра в копаного мяча/в нашому випадку як символ спорту взагалі/ не зовсім римуються. На потвердження цього твердження можна знести багато доказів, як рівно ж можна б знайти дуже поважні доказові аргументи, що "чинне зацікавлення" обома протилежними / як звичайно думають/ділянками людського життя таки одне друге не виключають. Але діло не в тому, щоби доказувати неповажну напр. тезу про шкідливість спорту для духового розвитку людини, чи навпаки — абсурдне твердження що м'язи Геракла важать в житті більше як геній Шекспіра.

Одно і друге належить вже сьогодні до скрайностей і життя давно перекреслило суперечки на ці теми, визначаючи в практиці суспільного діяння чітко окреслені позиції кожної з ділянок людського життя. А спорт безперечно вже належить в умовинах сильно зрізничкованого людського життя до числа таких ділянок без огляду на існування ще тут і там окремих згирдливих поглядів на спорт, особливо між українською суспільністю. Суспільне життя і державна практика у поступовому світі трактують фізичну культуру як явище поважне, невідому складову частину свого тіла, що своїми шляхами і методами стремить до спільної мети, реалізуючи конкретні завдання, які перед нею ставить з одної сторони ідея тіловиховання та спорту, а з другої — практика суспільного та державного буття.

Шляхом еволюції, а місцями шляхами революційними/в державах авторитарного способу володіння/фізкультура заняла своє неостаннє і важливе місце як у гієрархії внутрішньо-національного і державного, так і в міжнародньому та в міждержавному житті. Вона заняла свою тверду позицію побіч духової, господарсько-економічної, суспільно-політичної та релігійної ділянок. Ці позиції, ядро окреслені в міжчасі двох світових війн, будуть напевно поглиблюватись ще більше як показує пройдений шлях вже після другої світової війни. Особливо в роках пе-

ред другою світовою війною фізкультура стала важливим допоміжним чинником для інших ділянок життя, забігаючи вже давніш силою свого засягу в такі першого значіння фактори загального життя як вихова/введення фізкультури в школу/, а опісля зазублюючись в такі нервуючі повбєнний світ проблемами, як соціальне життя та соціальна політика/спортовий професіоналізм, передвоєнна вихова/, трактуючи і практично рішаючи їх /ці питання/ по своїому, хоч вони інколи і виходять поза межі її точно визначеної компетенції. Аналіза теоретичних основ фізкультури вказує не лише на ту важливу прикмету її, що вона є явищем соціальним, але приводить до цінного пізнання, що соціологічні проблеми, як побачимо пізніше, для неї живі та хвилюючі і що вона їх рішає своїм способом.

Вже такий перспективний погляд на вагу, засяг та практику дії спорту і тіловиховання дає нам тезу, що:

Фізкультура - це інтегральна частина скомплікованого людського життя, яка, маючи глибокі теоретичні основи, історію та свою традицію, у практичному житті сповняє дуже поважні функції, що кваліфікують її як сталі поважні явища та процес, а не лише як шляхетну розвагу та відпочинок

Одна з передумов...

Проблема керівного центру тіловихованням і спортом річ важлива. Вона подвійно актуальна в наших еміграційних умовах. Вона настільки актуальна і важлива, наскільки і тяжка до здійснення, бо не ходить лише про механічну організацію фізкультури/тобто ресстрацію вже існуючих товариств, формальне виписування мистецтв та канцелярійне поалагоджування вхідних і вихідних письм/.

До сповнювання таких координуючих функцій може обмежитись керівний центр в державних умовах, де виховні завдання його виконують, або розгалужене шкільництво, або клуби чи їх надбудови, що диспонуєть фаховими силами. Тому основним завданням нашого керівного центру має бути планова розбудова і методичне удосконалення тіловиховання і спорту українського.

Наш спортовий біланс, навіть міжнародній особливо в копаному мячі, успішний. Треба радіти органічним потягом нашої молоді до різних спортив та її стремлінням до самоорганізації. Одначе вже сьогодні помітно в нашому спортовому житті нездорові ознаки, що в будучому грозять повною стагнацією і зведенням українського спорту на манівці. А для паралізування цього трагічного явища не вистарчають кари верифікаційно-дисциплінарної комісії, що є санкцією занадто поліційною, треба йти на коріння хвороби і ліквідувати причини, бо наслідки з бігом часу зникнуть самі. Причина, на нашу думку, лежить в тому, що керівництво спортовим життям опинилось у руках або випадкових людей, що мають дуже мало чи частіше ніяких даних до сповнювання керівних функцій, або у рідших випадках внутрішнє життя спортових осередків поставлено на фальшивих основах. Це, так би мовити, моральний бік справи. Коли ж би нам довелось слідкувати за вправами і тренінгами наших спортовців, чи то копунів, легких атлетів, чи кошикарів, то ми би ствердили сумний факт. Такі тренінги в більшості виглядають нефахово. І тут залишається слово за керівним центром, бо людського матеріалу у нас не бракує, і то матеріалу дуже вдячного та бажаючого чогось досягнути. Найпекучішою недостаткою наших спортових товариств є брак фахового керівництва, виховуючого елементу, совісних і підготовлених до своїх завдань людей. Для нас є сумною дійсністю, що висококваліфікованих інструкторів фізкультури європейського масштабу між нами велика обмаль. Тому рятунку треба шукати в імпровізації, що можлива є до здійснення в наших обставинах. Така імпровізація має на меті залатання найпекучіших недоліків, і тому вона може бути лише явищем тимчасовим, поки не буде більш спри-

ятливих умовин для систематичної вихови спортових фахівців у спеціальних заведеннях шкільного типу. Таку імпровізацію вбачаємо ми у влаштуванні кількатижневих спортових курсів /одних або декількох/ для виділених делегатів клубів. Такі курси переведені в спеціально підбраному для того українському таборі мають дати нашим товариствам в першу чергу тренерів для та їх дисциплін як легка атлетика, копаний м'яч, кошівка і відбиванка. Думаємо, що при відповідному ставленні справи інструкторський персонал таких курсів міг би бути навіть американський, взгж. німецький.

Ми переконані в реальності нашої думки, бо інакше ми її не висували б. Слово залишається за Радою Фізичної Культури як за керівним центром українського спортового і тіловиховного життя, від якого як українські спортові товариства, так і українське громадянство очікує чинної опіки

Чаша Дейвіса

Міжнародний спорт поволі починає набирати передвоєнного розмаху. Вже відбувся цілий ряд міжнародних турнаїв та імпрез як у інших спортових ділянках, так і в тенісі. Після закінчення неофіційного світового тенісового майстерства у Вембледоні очі прихильників "білого спорту" звернені на Чашу Дейвіса, що є найважливішою і найбільш популярною тенісовою імпрезою спортового світу.

Найвища трофея міжнародного тенісу — Чаша Дейвіса — має вже свою історію та традицію. В 1900 р. всесторонній американський спортовець, тенісовий мистець США, президент тенісової асоціації США, американський міністр війни та генеральний губернатор Філіпін — Д.Ф. Дейвіс подарував велику срібну чашу, як нагороду переможцеві у міждержавних змаганнях Англія — США. З бігом часу з первісного двобою англо-саських народів розвинувся могутній аматорський турнай всіх держав, в якому перед другою світовою війною щороку брало участь 42 держави. Здобувці Чаші Дейвіса користають з великої популярности і поваги в спортовому і товариському житті, а їх імена є вириті у сріблї Чаші. Тієї почесної нагороди ніхто не може здобути настало, бо вона є вічно мандрівна. Головні правила змагань за цю Чашу є такі: кожна державна репрезентативна дружина складається з 2-4 мужеських гравців, а кожне змагання має 4 поодинчі гри/"сінгль"/ та одну парову/"дебль"/. Кожне змагання розраховане на три дні з таким порядком, що в перший день відбувається дві поодинчі гри, на другий день — дебль і на третій день дві поодинчі гри зі зміненими з першого дня партнерами. Виграна гра різницею двох сетів дає одну точку. Для остаточної перемоги треба здобути три точки. Грається системою виключення: переможці з першої рунди грають між собою згідно вильосування у другій рунді і т.д., а кожна поразка виключає дружину з дальших змагань. Всі учасники розділені до двох зон — європейської та американської. Переможець з інтерзонних змагань зустрічається у визиваючому змаганні з оборонцем Чаші Дейвіса, тобто з тією державою, що здобула цю трофею у попередньому році.

Від 1900 р. до 1939 р. Чашу Дейвіса здобули: Америка 12 разів, Англія 9 разів, Австралія 7 разів та Франція 6 разів. Цьогорічні змагання за Чашу Дейвіса відбулись без участі держав Осі та їх васалів. Рівно ж численні інші держави не зголосили своїх репрезентатив. Переможцем американської зони стали США, що перемогли Філіпіни та Мексіко. Європейське пасмо мало значно численнішу участь. В першій рунді Франція перемогла Англію 5:0, Швайцарія Еспанію 3:2, ЧСР Туреччину 5:0, Югославія Єгипет 5:0, Китай Данію 4:1, Бельгія Монако 5:0, Швеція Голяндію 5:0. В другій рунді Франція перемогла Швайцарію 3:2, Югославія ЧСР 3:2, Бельгія Китай 3:2 і Швеція Ірляндію 5:0. В третій рунді Югославія перемогла Францію 3:2, а Швеція Бельгію 4:1. У фінальному змаганні європейського пасма Швеція перемогла в Штокгольмі Югославію у відношенні 3:2.

З напруженням очікуваний міжзонний фінал між США та Швецією, що відбувся в днях 13-15 ц.м. на кортах в Нью Йорку, закінчився ясною пере-

могою американців 5:0. Таким чином в грудні ц.р. іде американська дружина до Австралії, де в останньому змаганні суперником її буде оборонець Чаші Дейвіса - Австралія. На нашу думку здобувцем Чаші Дейвіса в першому річнику по другій світовій війні буде Америка.

ХРОНІКА

"Лев" здобув мистецтво

З цього річного спортивного огляду УРСТ ЛЕВ Міттенвальд Управа Т-ва, активні змагуни і всі прихильники нашого Т-ва можуть бути горді. В останніх мистецьких змаганнях за першенство американської зони, що відбулись минулої неділі за ідеальної погоди на міттенвальдському гриці перед 2.000 глядачами ЛЕВ переміг симпатичну і культурну дружину ДНІПРА з Бамберг 7:0 /3:0/. Цим блискучим вислідом ЛЕВ закріпив за собою дефінітивно перше місце перед Байройтом, Бамбергом і Чорногорою з Авґсбургу. Таким чином секція копаного мяча УРСТ ЛЕВ здобула вже два титули: мистця РФК американської зони та мистця ДП. мурнавської округи. Ці два осяги дружина ЛЬВА здобула з такими змагунами: Желтвай, Ходань, інж: Лішев, Гузар, Романець, Гарасим, Серант, Хижак, Голюка, Маруняк, Світенко, Мочерняк і Романяк.

Табеля першунів американської зони у різних ділянках представляється ось-так:

КОПАНІЙ МЯЧ: 1/УРСТ ЛЕВ. 2/ДНІПРО Байройт. ДЗ/ДНІПРО Бамберг.
ВІДБИВАНКА : 1/УРСТ ЛЕВ. 2/СОКІЛ Б.Верісгоф. 3/УССК Мюнхен.
КОШИЙ МЯЧ : 1/СГЧ Регенсбург. 2/ДНІПРО Бамберг. 3/УРСТ ЛЕВ.
ЛЕГКА АТЛЕТ: 1/КЛК Мюнхен. 2/ОРЛИК Берхтесгад. 3/ХОРТИЦЯ Траунштайн.
Ш А Х И : 1/ЧОРНОГОРА Авґсбург. 2/КЛК Мюнхен. 3/УРСТ ЛЕВ.

Враховуючи сюди перше місце ЛЬВА в легкоатлетичних змаганнях мюнхенської області РФК/в кращих змаганнях ЛЕВ, на жаль, не зміг прийняти участі хоч з певністю заняв би одно з перших місць/, друге місце відбиванкарів ЛЬВА в мистецтві ДП. мурнавської області - можна припускати, що ЛЕВ має найкращі вигляди здобути "Срібну булаву" РФК.

В осінньому сезоні копуни ЛЬВА стоятимуть перед новими завданнями. Перша рунда у класі першунів, до якої доходять з групи віцепершунів УССК Мюнхен та ДНІПРО Новий Ульм, евентуальні змагання з мистцем англійської зони за чашу лондонського допомогового бюро й мистецтва ДП. це все змагання в яких ЛЕВ, як віримо, потвердить свою високу класу. Крім того популярний між копунами керівник секції копаного мяча, п. Савчак, має у плані ряд цікавих приятельських зустрічей з чужими, в першу чергу німецькими першокласними дружинами.

0

СТ Україна продовжує дальше нещасливо серію своїх поразок. В неділю вона програла в Авґсбурзі 8:1. Оцінюючи високо індивідуальну гру деяких змагунів СТ Україна і їхню добру волю у найкращий спосіб репрезентувати український спорт перед чужинцями - все ж таки мусимо поставити провідові СТ Україна питання, чи не подумав би він вкінці про оздоровлення атмосфери в клубі, яка є первопочатковою причиною останніх високих поразок, та про підняття для товариства іншої, більш скромної і менш зобов'язуючої назви...

ВИДАЄ : УРСТ ЛЕВ У МІТТЕНВАЛЬДІ . - РЕДАГУЄ : КОЛЕГІЯ .